

Vereenvoudiging van wetgeving. Maar voor wie eigenlijk?

“Vereenvoudiging van wetgeving” is de kop op de website van het Ministerie van Financiën bij een brief van 11 april 2008 van staatssecretaris De Jager aan de Tweede Kamer. Als belastingadviseur ben ik dan altijd benieuwd naar de inhoud. Niet omdat ik bang ben dat mijn beroep zal uitsterven. Wel omdat achter deze berichten meestal zoethoudertjes voor de Tweede Kamer schuilen. Maar deze keer maakt de Staatssecretaris het wel heel bont. Wat is er aan de hand?

Zoals inmiddels algemeen bekend is, nemen de fouten van de belastingdienst nogal massale vormen aan. In de loop van 2007 bleek ook nog dat een bejaarde het voor mekaar kreeg 3,4 miljoen aan hypotheekrente af te trekken. Toen de belastinginspecteur dit ontdekte wilde hij dit uiteraard corrigeren. De rechter heeft hier echter een stokje voor gestoken. Wellicht een op het eerste gezicht maatschappelijk ongewenste uitspraak. Maar deze uitspraak is gebaseerd op de gedachte dat de burger er op moet kunnen vertrouwen dat de belastingdienst zijn belastingsschuld correct vaststelt. Nadat de belastingdienst de aanslag heeft vastgesteld moet de burger dus de zekerheid hebben, dat daarmee definitief is afgerekend met vadertje staat. Voor burgers en zeker voor ondernemers onder u een belangrijk leerstuk zoals u zult begrijpen.

In uitzonderingssituaties kan de belastinginspecteur navorderen, zoals bijvoorbeeld in de situatie dat de burger de boel bewust heeft willen flessen, of omdat de inspecteur achteraf nieuwe feiten ter ore komen. Maar als de belastingdienst zelf fouten maakt, dan moeten ze ook maar op de blaren zitten. En daarvan was in de kwestie van onze bejaarde sprake, zodat hij volgens de rechter vrijuit ging.

Ik kan mij voorstellen dat deze uitspraak voor het Ministerie van Financiën een brug te ver is. De hele kwestie zou naar tevredenheid van iedereen opgelost kunnen worden door de wet zodanig te

wijzigen, dat de inspecteur ook kan navorderen indien de burger na ontvangst van de onjuiste aanslag zelf moet beseffen dat er iets fout moet zijn gegaan. Op deze wijze kan de burger na ontvangst van een hem niet vreemd voorkomende aanslag er op blijven vertrouwen dat hij voor dat jaar met de fiscus afgerekend heeft.

Maar wat schrijft de Staatssecretaris aan de Tweede Kamer? Van verschillende zijden (?) hebben hem signalen bereikt dat de huidige wet verouderd is zodat hij (1) de wet zal vereenvoudigen op dit punt en (2) de wet zodanig zal aanpassen dat deze beter past bij de geautomatiseerde processen van de belastingdienst.

In normale mensentaal: nu de belastingdienst steeds meer geautomatiseerd werkt (hetgeen ze niet goed af gaat zoals u weet), moet de wet zodanig gewijzigd worden dat de belastingdienst altijd kan navorderen als zij een fout maken. Want dat maakt het lekker eenvoudig voor de belastingdienst.

Het zou niet de eerste keer zijn in het recente verleden, dat de rechten van de burger zo verkwanseld worden. Ook een initiatiefwetsvoorstel ter bevordering van de rechtsbescherming van de burger is onlangs naar de prullenbak verwezen. Ik vrees dat de rechten van burgers in belangrijke mate beperkt worden, waarbij de Tweede Kamer zich zoals zo vaak laat afschepen met een KIR antwoord. (KIR = Kluit In Riet). En dit omdat de belastingdienst haar organisatie niet op orde heeft. Leuker zal het op deze manier zeker niet worden, maar voor de belastingdienst wel eenvoudiger.

O H E M Vossen FB

Verbonden aan BONGERS, POSTHUMUS & VERBOORD